

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Occupatio animae Jesu Christo crvcifixo devotae.

Leroy, François

Pragae, 1666

Caput XXVI. Concluditur istaec Christianæ patientiæ tractatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47123](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47123)

fra vir eximia Religionis & sanctitatis, eâ consideratione aducebatur, ut agros inviseret, & quocunque posset modo, eorum angores & molestiam levaret; quod nempe crederet dolores illos atque languores, aliquod molestia & doloris incrementum passionis tempore Christo addidisse.

CAPVT XXVI.

Concluditur istæ Christianæ patientiæ tractatio.

ERGO ut tractatus prolixioris (tametsi ad usum vitæ mortalis oppidò necessarij) aliquando finem inveniamus, placet inde, unde exorsus sumus, argumenti itidem clausulam petere; & repetitis Apostoli verbis adhortari nosmet ipsos: ut deponentes omne pondus, per patientiam curramus, ad propositum nobis certamen: aspicientes in auctorem fidei, & consummatorem JESUM. Quippe qui & ducem se nobis & magistrum, & perfectum exemplar tolerantiaë omnibus exhibuerit, de illo dicente S. Martyre Cypriano: *Usq; ad finem perseveranter ac jugiter tolerantur omnia, ut consummetur in Christo* (utique & in nobis ejus exemplo) *plena & perfecta.*

L. de zelo & patientia. Lib. Qui proinde alibi ad Christi ipsius affectionem imitationemve nos provocans: *Sequitur autem Christum* (inquit) *qui præceptis ejus insistit, qui per magisterij ejus viam graditur, qui vestigia ejus atque itinera sectatur, quia, quod Christus & fecit & docuit, imitatur; secundum quod Petrus quoque hortatur & monet, dicens: Christus passus est pro nobis, vobis relinquens exemplum, ut sequamini vestigia ejus.* Perinde atque si perfecta Christi imitatio in patientia disciplina consisteret, & quam bonum Christi specialiter Cyprianus appellat, eam Christus aut solam, aut præ cæteris studijs, à sectæ suæ alumnis deposceret. Ad quam singulariter exhor-

exhortans etiam Tertullianus: *Rependamus (inquit) illi patientiam, quam pro nobis ipse dependit.* De pat. c. 16.

Quamquam & eodem recidet; si universam Crucifixi disciplinam, dicamus in amore forti, hilariq; patientiâ sitâ esse: quando neq; patientia Christiana absque amore casto diuturna aut perfecta esse potest; neque sincerus amor, absque ad verforum tolerantia consistere: in hunc sensum dicente S. Chrysostomo: *Quis est labor absolutè diligere? nulus labor.* Germanè autem *Sincerè diligere, multus labor.* Orat. 1. in 1. Theff. 1.

Atque hanc duplicem tanquam paginam nobis exhibet Liber ille, ante oculos nostros præscriptus & expansus, JESVS crucifixus; Liber scriptus intus & foris, intus amore, foris dolore: in quem proinde admonemur assiduè inspicere disciplinæ gratiâ, ut nempe exinde duo illa potissima Christianæ Sapientiæ principia, amorem, inquam, fortem, & dulcem Deo patientiam hauriamus. Rectè quippe Salmeron noster, de libri istius (Christi nimirum crucifixi) titulo disputans: *Hic sit (inquit) nostrum Enchiridium, Isagoge ad sapientiam, Verbum abbreviatum, Contemptus mundi, Soliloquium, Stimulus Divini amoris, &c.* addo ego, & *Gymnasium patientiæ*; quòd ars ea profectò nusquam alibi, aut meliùs tradatur, aut faciliùs condiscatur.

Eundem quoq; Christum crucifixum considerare hic possumus, ut vexillum expansum militantis in terra patientiæ: ad quod proinde militiæ gratiâ aggregari, ad quod inter pugnandum in proposito nobis certamine crebrò identidemq; respicere, ad quod denique ubi res deposcet, seu securitatis, seu virtutum confirmandarum gratiâ, refugere debeamus. In quem fortè sensum mellifluus Bernardus sermone quodam in Cantica, mortem Christi appellat *fortitudinis insigne.* Expressiùs autem Ugo Cardinalis, ad illud è Canticis: *Pone me ut signaculum super cor tuum;* ubi paucis, & pulchrè sanè, universas signaculi seu signi acceptio-

Gggg² nes

nes usq; comprehendit; quasi in hunc modum loquitur Christus: *Volo ut mei pro te crucifixi memoriam habeas; ut per te nihil nocivum intret aut exeat; ut mihi soli arcanum cordis aperias; ut speciei meae in te similitudo resulter; ut melius noster amoris te ab omni alieno discernat; ut in castro tuo mihi semper vexillum appareat.* Sic ille.

Esto denique extremum hoc monitum: Si libentissimo & hilari quâdam patientiâ crucem portemus; & ipsa portabit nos, atque inter adversos fluctus mortalitatis, ad desideratum felicitatis aeternae portum, securos lætosq; traducet. Memorabile est, quod de S. Forannano Episcopo,

Molan. Natal. 30. April. Belgicæ tradunt historiæ, eum videlicet cum in Belgium & Scotia, divino monitu trajcere pararet, neque adesse navigium quo transportari posset, ligna duo, quæ fortè jacebant in littore, inter se commissa in crucis formam composuisse, atq; in eam secum receptis socijs duodecim, in Gallicas oras sic transmisisse. Quod, quâdam anagogicâ ratione, si equidem salvi esse volumus, necesse est nostrum

Tract. 2. in Ioann. unicuique contingere. Ut enim ait S. Augustinus: *Cruce Christi lignum est, quo mare transeamus. Nemo enim potest transire mare hujus sæculi, nisi cruce portatus.* Et alio in loco

Serm. 2. de Verb. Apost. *Quoniam etiam in tali itinere abundant fluctus & tempestates diversarum tentationum; in Crucifixum crede, ut fides tuâ lignum possit ascendere. Non mergèris, sed ligno portaberis. Sed de his satis.*

